

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišče, I. nadstropje.

Ročopisi se ne vračajo.

**List inaja vsak dan razen ne-
delj in praznikov ob 4. uri
popoldne.**

**Sklep uredništva ob 11. uri
dopoldne.**

**Nefrankirani dopisi se ne
sprejemajo.**

**Anonimni dopisi se ne ura-
čajo.**

NARODNI DNEVNIK

Upravištvo:
Schillerjeva cesta št. 3.
**Naročnina znaša za avstro-
ogerske dežele:**
celoletno . . . K 28—
polletno . . . K 12.50
četrtletno . . . K 6.50
mesečno . . . K 2.10
Za Nemčijo:
celoletno . . . K 28—
**za vse druge de-
žele i. Amerike K 30—**
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za oglase (inserate) se
plačuje od četverstopenjske
petit vrste po 12 h, za
večkratni tatis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Štev. 52.

Telefonska številka 65.

Celje, v soboto, 5. marca 1910.

Cekovni račun 45.917.

Leto II.

Kaj pa z nami?

(Klic iz obrtniških krogov.)

Razvoj obrtniške organizacije je v nemškem delu naše dežele ter sploh v alpskih deželah v najlepšem cvetu. Kako pa tudi ne? Saj imajo v svoji sredi delavne, odločne in uplivne može, ki delujejo s centralo, z zvezo obrtnih zadrug res neumorno za napredek obrti, zahtevajoč od vlade in deželnih odborov vedno večjih podpor za svojo strokovno organizacijo. Tako je ta zveza dosegla, da se je ustanovil v Gradcu obrtno pospeševalni urad. Tam dobi vsak obrtnik, ki je včlanjen v zvezi zadrug, na razpolago mnogo pripomočkov za prosopeh svoje obrti. Tam izve, kje lahko kaj dobi, česar bi sicer sam ne mogel najti n. pr. kako blago, tam dobi brezplačen nasvet glede izvršitve kakenga dela, ki bi ga posameznik brez tega nasveta morda ne izvršil tako popolno, tam preskrbijo celo načrte in proračune onemu, ki bi tega sam ne bil zmožen napraviti, tam je za člane brezplačno na razpolago strokovna literatura iz vseh strok obrtništva; ta urad oskrbuje razne tečaje za mojstre in pomočnike vseh strok itd. Vsakomur je jasno, da, če bi ta urad ničesar drugega ne storil kot zgoraj navedeno, mora vsakdo reči: to je mnogo. Tak urad pa je mogla izposlovati le močna obrtniška organizacija: zveza obrtnih zadrug. A ona samoobsebi umevno ne ostane samo pri tem prvem uspehu, ampak gre neumorno za ciljem: na celi črti izpeljati obrtniško organizacijo. Velik uspeh, ki ga imajo razne deželne zveze obrtnih zadrug tudi v kratkem pričakovati, je pa, da se je vlada odločila osnovati na Dunaju zvezno centralo, ki se ji bo dalo iz državnih sredstev 6 milijonov kron brezobrestnega posojila na razpolago v svrhu povzdige obrti. Svota je namenjena za celo državo, kar pri posamezniku res ne pride v poštev, pač pa tam, kjer se skupno dela: v organizaciji. S temi 6 milijoni je podan le še temelj obrtnemu strokovnemu združništvu, ker popoln razvoj tega združništva si more ustvariti obrtništvo samo z lastnim jamstvom, potem katerega si zagotovi potrebni kredit v dosego obrtno-organizacijskih namenov, ki tiče v tem, da v organizaciji stoječi obrtniki lahko prevzamejo tudi velika v njih stroko spadajoča dela, n. pr. zalaganje vojaštva z obuvali, obleko in drugo opremo, dalje zalaganje mornarice itd. Če je vodstvo produktivne zadruge v pravih rokah, je to vse izvedljivo; seveda mora zadrugarje vezati duh skupnosti. Večno lamentiranje, da nam veleindustrija in velekapital vse požre, ni popolnoma na mestu, kar se tiče obrtniških izdelkov.

Iz teh podatkov je razvidno, kako velik pomen in upliv ima taka zveza obrtnih zadrug. »Narodni Dnevnik« je ravno pred letom dni prinesel poziv »slov. obrtnega društva« k skupnosti in k ustanovitvi zveze slovenskih obrtnih zadrug. Društvo se je tudi potom okrožnic obrnilo na 24 zadrug po Sp. Štajerskem in jih vabilo na skupni sestanek, oziro-

ma, naj se izjavijo, ali pristopijo k zvezi ali ne. Zalibog pa se je na vsa vabila odzvala le ena obrtna zadruga, pa ne morda iz narodnozavedne savinske doline, ampak od slovensko-nemške meje iz Slovenskih Goric. Torej ena edina izmed slovenskih zadrug je pokazala razumevanje za velik, narodni pomen obrtniške organizacije med štajerskimi Slovenci, ona edina je pokazala, da veceniti skupnost.

Kaj smo s tem, da nimamo svoje zveze obrtnih zadrug, štajerski Slovenci zamudili in zanemarili, hočem pokazati na sledečem: Kakor znano, je centralna vlada osnovala takomenovani obrtni svet v to svrhu, da v zvezi s strokovnjaki iz poklica, ki stvar razumejo, skuša povzdigniti malo obrt na višjo stopinjo. Obrtni svet obstoji iz 74 članov. 60 jih volijo obrtne zbornice in zveze obrtnih zadrug, 14 jih pa imenuje vlada. Štajerska ima 3 izvoljene in enega od vlade imenovanega člana. Danes zastopajo štajersko obrtništvo v obrtnem svetu 4 nemški nacionalci Einspinnerjevega kova, ker se vlada na nas niti toliko ni ozirala, da bi bila iz cele Spodnje Štajerske dobila enega tega sveta vrednega obrtnika. Če bi bila imela vlada količkaj čuta pravičnosti, bi bila enega slovenskega obrtnika že našla. Pa ona nas ne vidi, ko se gre za to, nam izkazati pravičo, vidi nas samo takrat, ko se gre za to, ji plačevati.

Pa še ni vseh dni konec in tudi mrtvi še nismo. Če smo doslej sami zakrivali, da se nas ni hotelo poznati, vzdramimo se vsaj zdaj, vzdramite se ve, obrtne zadruge po vsem slovenskem Štajerskem in popravimo, kar smo zamudili. — Osnujmo si močno zvezo obrtnih zadrug, potem pa stopimo pred vlado kot njeni nezakonski otroci in neprestano ji kličimo v obraz: Kaj pa z nami?

Ustanovitev zimske poljedelske šole s posebnim oziranjem na hmeljarstvo v Žalcu.

Da je hmeljarstvo za Savinjsko in Šaleško dolino neizmerno velike važnosti, je pač predobro znano vsakemu rodoljubu. Hmeljarstvo je najizdatnejši vir blagostanja za prebivalce navedenih dolin in mora to tudi ostati za vse čase. Katéri pa so pogoji za to? — Odgovor: Hmeljarstvo se mora izpopolniti do najvišje stopinje. Kaj pa se je dosedaj v to svrhu storilo?

Vže leta 1880. — torej pred 30 leti — sta ustanovila gg. pl. Haupt, grajščak v Štrosneku in Janez Hausenbichler v Žalcu južnoštajersko hmeljarsko društvo, kateremu gre zasluga, [da se je hmeljarstvo dvignilo na dosedanje stopinjo. Društvo je širilo in še širi one nauke umnega hmeljarstva, katere je učil njegov ustanovitelj, rajni

g. Josip Bilger, oskrbnik novoceljske grajščine doma iz Vitenberskega. Leta 1882 je spisal in založil nepozabni, tudi že rajni g. Janez Hausenbichler knjižico: »Navod o hmeljarji.« Sedaj pa se tiska po ckr. poljedelskem ministerstvu izdana in založena knjižica: »Navod k umetnemu hmeljarstvu«, katera se bode razposlala brezplačno hmeljarjem, šolskim vodstvom ter občinskim zastopom Savinjske in Šaleške doline. V to knjižico so pa sprejete tudi vse najnovejše izkušnje glede gnojenja, sušenja in spravljajanja hmelja, tako, da nudi hmeljarjem v pravem pomenu besede navodilo k umnemu hmeljarstvu.

Za obstanek našega hmeljarstva je bila ustanovitev naše »Hmeljarne« neobhodno potrebna; ako bi tega zavoda še ne imeli, morali bi ga takoj ustanoviti. O njegovi veliki važnosti in potrebi priča dejstvo, da so postali prostori »Hmeljarne« pretesni in da se bode le-ta v tekočem letu povečala in sicer s pomočjo državne in deželne podpore.

V tako razširjeno »Hmeljarne« se bode sprejela pod državnim nadzorstvom stoječa hmeljska zaznamovalnica, za katero so se pravila in poslovniki že predložila ckr. namestniki v Gradcu v potrjenje. Iste in še večje važnosti za naše hmeljarstvo so nove, moderno prirejene in z vsem potrebnim opremljene hmeljske sušilnice, s katerimi se naše hmeljsko okolišče glede števila in praktičnega sistema lahko bolj ponaša, nego vsa druga hmeljska okolišča avstrijska in nemška. Da se hmeljarji učijo razločevati razne vrste hmelja, priredilo je hmeljarsko društvo l. 1904. poskuševalen nasad, v katerem goji 15 vrst hmelja; uzorci teh vrst hmelja se vsako leto razstavijo. S pridobitvijo hmeljarskega konsumenta v poljedelskem ministerstvu je hmeljarsko društvo v povzdigo — hmeljarstva kaj veliko pridobilo. Le-ta naš zagovornik pride vsako leto v naše okolišče in se osebno prepriča o naših težnjah in o delovanju hmeljarskega društva v obče ter podpira naša prizadevanja in naše prošnje na merodajnem mestu najuspešnejše.

Koliko je hmelj. društvo dosedaj storilo za reklamo našega hmelja! Ne zadostuje namreč, ako vemo le pridelati lepo blago, mi ga moramo vedeti tudi dobro prodati. Se svojimi poročili, katera pošilja leto za letom v vse strokovne liste avstrijske in nemške, opozorilo je društvo vže marsika-

LISTEK.

Umriranje.

(Češki spisal I. S. Machar. — Poslovenil T. L.)

Mislím, da je sušica ena najprijetnejših bolezni. Človek sicer trpi, kašlja, a obenem je prepričan, da je to le mimogrede, in bode zopet dobro. Upa v ozdravljenje do poslednjega trenutka, smrt pride večinoma nepričakovano — ta goljufivi optimizem vseh jetičnih je resnično eden izmed redkih darov sicer skope prirode . . .

Gospa Marija Havlasova, soproga trgovčeva, je bila v poslednjem stadiju te bolezni. Ulegla se je in ni več ustala. Njen nekdanj krasen obraz je orumenel in shujšal, temno oko je zgubilo lesk, nos se je vidno priostri, ušesa so odstopila od glave — tako je ležalo njeno telo kakor razvalina minule krasote v sobi na postelji, katere bele odeje so jo delale še bledejšo in skoro pošastno. Suhe roke, kakor roke sedemdesetletne starke so ležale nepremično ob telesu, tupatam je za trenutek zganila s koščeniimi prsti. Kadar je kašljala, je dvignila nekoliko glavo, toda z velikim naporom. Nekako teden pozneje, ko je legla, je prišla njena sestra, postarna dobromiselna devica, ki ji je bila pravi angelj. Prenašala je potrpežljivo vse njene sitnosti, govorila z njo o vseh mogočih stvareh, držala jo vsak dan eno uro v naročju, tako da je mogla bolnica mirno sedeti, krmila jo z juho, preskrbelo ji vse, kar je poželela, in če je zahtevala sestra, je vstala tudi opolnoči in ji čitala

kak roman; bolnica je namreč nekdanj čitala rada in veliko.

Zdravnik je prihajal vsak dan dopoldne. »Kako je danes milostljiva?« je vprašal redno.

»Ah, gospod doktor, zelo sem slaba, to je radi tega, veste, ker človek ne je ničesar, razven na juho, nimam apetita na ničesar drugega; včasih se domislím: to in to bi rada — ali ko dobim zaželeno, me mine apetit. Tako sem hotela danes zjutraj zrezek, ali ko ga je sestra naredila, nisem se ga niti dotaknila. Poglejte samo moje roke.«

Iztegnila je k njemu roko, golo do rame. Bela koža, ki je objemala nekdanj polno formo, je visela kakor podbradek starega človeka. Pri tem se je vedno nasmejala otožno.

»In kaj kašelj? Ali vas je mučil?« je vprašal zdravnik dalje.

»Mučil«, je pritrjevala bolnica, »mučil kakor vselej; toda kaj — ko izkašljam to, kar me duši v prsih, bode dobro. Samo ko bi ne bila tako slaba, gospod doktor . . .«

»To bo minilo, milostljiva«, jo je tolažil doktor, ko preide sedanji deževni čas, date se nesti vsak dan na vrt in bode zopet dobro. Samo potrpljenje!«

Tako sta se pogovarjala doktor in bolnica redno vsak dan.

Njen soprog je prebil ves dan v prodajalni. Prvi čas je večkrat prišel za trenutek v sobo pogledat bolnico, ali ti obiski so postajali vedno bolj redki, dokler niso prestali popolnoma.

Ženini vzdihli so ga dolgočasili. On je bil rad vesel. Bolezen se mu je zdela predolgotrajna, spoprijaznil se je že s mislijo, da mu umre žena, mogoče

je imel v duhu že nove načrte, zidane za bodočnost, ali smrt ženina ni prišla dolgo.

V kuhinji sta bili poverjeni nadzorstvu kuharice Marine, polne ženske z bledomodrimi očmi, svetlih las in priproste obraza. Bila je od nekod iz dežele, ljubila polzke dovtype in lepo obleko, v njenem značaju se je družila silovitost s surovostjo.

Njena otroka, dve krasni črnooki doklici, sta prebili večji del dneva v kuhinji. Mati ni mogla prenesti njiju ščebetanja in krika, očetu pa sta delali napotje v prodajalni. Starša je imela šest let in je hodila v šolo, mlajša je štela komaj tri leta.

Nekega dne, ko je hotela sestra bolnice iti v kuhinjo, je zaslišala tam šepetanje in neko mlasikanje kakor bi se dva poljubovala. Srce se je krčilo stari devici. Vstopila je hitro — in njen svak je skočil hitro od ognjišča, od Marine; zardel je ves. Marina si je otirala obraz s predpasnikom. Tudi ona je zardela. Gospod Havlas je gledal na svakinjo ves v zadregi ali ona ni rekla ničesar in odšla takoj.

Plakala je . . . bila je ljubosumna za svojo sestro. Ko je vstopila k bolnici, je imela zardele oči, toda bila je mirna . . .

Popoldne je prihitela manjša deklica v sobo k materi in plakala.

»Mama, Marina me je tepla!« je pravila.

»Zakaj?«

»Pognala me je ven in mi rekla: ciganka. In me je tolkla.«

Deklica se je privila k materinim prsim. Ona jo je objela in jo gladila po temnih lasih.

»Le pusti jo«, jo je mirila, »počakaj, da vstanem s postelje. Zapodim jo.«

rega kupca na naše kraje in ga neposrednim potem zvabilo v naše okolišče, da si je nakupil zaželjeno množino našega hmelja. Minolo leto je bilo 45 hmeljskih prekupcev v Savinjski dolini; več kot je kupcev, tem boljše so cene. Vso prizadevanje društva gre pa na to, s pivovarji stopiti v direktno zvezo, da bi obili tisočaki, kateri gredo sedaj prekupcem v žep, ostali tudi doma. V to svrhu je razposlalo društvo minulo leto 8000 (beri osem tisoč) priporočilnih pisem v nemškem in 300 v češkem jeziku vsem večjim pivovarjem tu- in inozemstva. Koliko je povzročilo to pisarij in stroškov! Vendar ne zamanj, kajti precejšnje število pivovarjev zahtevalo je večje in manjše uzorce — nekateri naročili so tudi cele bale. Delo je sicer težavno, drago in zamudno — a vztrajnost nas mora in nas bode dovedla do zaželenega smotra.

K uresničenju naših želj pomagajo tudi razstave, katerih smo se dosedaj vdeležili z najboljšimi uspehi in sicer: Pariz 1900, London 1906, Berlin 1908, Brno 1909. Leta 1910 gremo pa z našim hmeljem v Bruselj in Buenos Aires v Južni Ameriki.

Po rasti in zdravju hmeljske rastline po širšem svetu odvisna je vsako leto tudi hmeljska cena; da poizvedo naši hmeljarji v tem oziru tudi resnico, preskrbelo je društveno vodstvo v minulem letu, da so se popolnoma zanesljiva poročila iz drugih tu- in inozemskih okolišev prestavila v slovenščino in se objavila po časopisih. To precej težavno in zamudno delo se bode letos in druga leta nadaljevalo. Društvenemu vodstvu se je izrekla za to vsestransko zahvala in priznanje. — Iz navedenega je razvidno, da se je društveno vodstvo pošteno trudilo in si prizadevalo doseči naloženo mu nalogo; vendar ga pa čaka še velikansko delo in to je ustanovitev poljedelske šole s posebnim ozirom na hmeljarstvo v Žalcu. Kateri namen naj pa bi imela ta šola? Odgovor: **Stremljenje hmeljarskega društva nadaljevati in na znanstveni in praktični podlagi izpopolniti!**

Kar se izpopolnitve hmeljarstva na znanstveni in praktični podlagi tiče, je to v prvi vrsti selekcioniranje hmeljske rastline, to se pravi izbirati, določiti in gojiti one hmeljske rastline in vrste, katere bi najdale Savinječanom največ in najfinejšega hmelja. V drugi vrsti se bi mogla pečati šola s poskusi z različnimi gnojili na različnih zemljah. Koliko ponka so pa naši hmeljarji še potrebni glede rezi, obdelovanja, obiranja, sušenja in spravljauja hmelja! Poleg umnega hmeljarstva naj bi se pa nameravana šola pečala še z živino- in sadjerejo, z vrtnarstvom in — ako mogoče — z ribarstvom, katera panoga gospodarstva je po vsem Spod. Štajerskem popolnoma zanemarjena, da si bi zamogla dati lepe dohodke. Naša Lava je kakor vstvarjena za postrvi, Ložnica pa za druge plemenite ribe. Kjerkoli bi se na Češkem nahajale take ugodne razmere za ribarstvo, kakor pri nas, povsodi bi vže mogolelo po vodah na tisoče in tisoče plemenitih rib. Iz navedenega je razvidno, da je ustanovitev poljedelske šole s posebnim ozirom na hmeljarstvo v Žalcu največje važnosti in nujna potreba za vso Savinjsko in Šaleško dolino.

Uresničenje te iskrene želje hmeljarskega društva je pa zvezano s precejšnjimi gmotnimi žrtvami, h katerim bi morali prispevati država, dežela, okrajni in občinski zastopi, denarni zavodi in posamezni rodoljubi. Samo ob sebi je pač razumljivo, da si ne mislimo ustanovitev poljedelske šole kar začetkoma v celem popisanem obsegu, ampak, da bi se ustanovila začetkoma le zimska šola, v kateri bi se oziralo v prvi vrsti vrsti na hmeljarstvo in da bi se druge, navedene panoge kmetijstva polagoma priklopile šoli, katera bi se tako razvijala v popolno kmetijsko šolo.

Hmeljarsko društvo je naprosilo vže minolo leto c. kr. poljedelsko ministerstvo, kakor tudi deželni odbor štajerski za ustanovitev zaželenih šol v Žalcu. Ministerstvo je odgovorilo, da hoče k stroškom toliko prispevati, kolikor to dopušča subvencijski pravilnik z dne 14. marca 1877.

Deželni odbor je pa obvestil z odlokom z dne 18. marca 1909 št. 6900/II. 1070 društveno vodstvo, da je pripravljen, kakor na drugih zimskih šolah, plačati vsako leto 2300—2500 K za voditelja šole in k ustanovnim stroškom prispevati enkrat za vselej 1500 K. Enako vsoto za ustanovitev si upa deželni odbor tudi izposlovati pri c. kr. polj. ministru. Vse druge stroške pa bi morali preskrbeti drugi činitelji. Kako se naj to uresniči, bode naloga glavne skupščine hmeljarskega društva, katera se bode vršila meseca marca t. l. v Žalcu.

Anton Petriček.

Dopisi.

Občinske volitve v Petrovčah. V ponedeljek, 14. in v torek 15. marca se vršijo pri nas po dolgem zavlačevanju vendarle občinske volitve. Trezni in samostojno misleči občani mislijo, da pridejo pri takih volitvah v prvi vrsti gospodarski oziri vpoštev ne pa politika, najmanj pa še osebni dobički bodisi kogar koli.

Najbolj se zanimata pri nas za volitve gg. Fridrich in Koren. Osobito Fridrich agitira s celo svojo rodbino po noči in po dne; noben pot mu ni preslab, noben kmet prenizek, da se ne bi prijazno pogovarjal z njim in ga skušal ujeti za svoje kandidate. Rekli smo poprej, da pridejo pri občinskih volitvah vpoštev samo gospodarski oziri; izvoliti si moramo može, ki bodo dobro gospodarili z občinskim imetjem. Ali bode znal to g. Fridrich, o katerem vsi vemo, kako za se gospodari?

Vprašamo se začudeno, zakaj neki Fridrichovi tako agitirajo za občinske volitve? Kaj jih pri tem vodi? Ali morda okolščina, da gospodari sedaj Fridrich v krajnima šolskima svetoma v Petrovčah in Libojah, torej na leto s 4 tisoč kronami? Ali bi mu znabiti zmanjkalo drobiža, ako ne bi imel tega denarja? Fridrichova dekla je pravila, da bi jim slabo šlo, ako ne bi g. Fridrich pri šolah in obč. odboru toliko zaslužil. Kolikor vemo, nima g. Fridrich ne tu ne tam takega posebnega plačila, naj torej posvari svojo deklo, da ga ne bi obrekovala!

Ker pa hoče Fridrich postati naš župan in gospodariti z občinskim imetjem, katero je naše, kmetško, moramo le omeniti nekatere zadeve, ki nas nagibljejo k temu, da nikoli ne bomo pustili v petrovški občini gospodariti ne Fridricha ne Korena. Znano je, da g. Fridrich ne plača računov za šolska drva, dasi je vzdignil za to denar. Znano je nadalje, da je nakazal župan Koren Fridrichu brez vedenja obč. odbora 351 kron. Ker tega deželni odbor ni dovolil, je Koren natihoma prijavil Fridricha dež. odboru kot občinskega tajnika in da je smatrati ta denar g. Fridrichu kot plačilo za tajniške posle. Ali ni-

mamo mi že nastavljenega enega tajnika in enega redarja? Kako se imenuje, dragi Petrovčani, to postopanje gg. Fridricha in župana Korena? Premislite! Na Korenovo prijavo, da je Fridrich obč. tajnik, je dež. odbor ukazal, da obč. tajnik po točkah 10. in 22. obč. reda ne sme biti obč. odbornik. Ta ukaz dež. odbora z dne 19. jul. 1908, št. 22.644 sta pa župan Koren in Fridrich zamolčala. Fridrich je še danes obč. odbornik. Ali mu je župan Koren podaril za to iz našega občinskega denarja 351 K, da agitira za njega?

Kako slaba mora presti g. Fridrichu, kaže to, da sedaj pravi okoli, da dela naša kmečka, gospodarska stranka pri obč. volitvah na to, da bi petrovška občina prestopila k žalskemu trgu; na drugih shodih pravi zopet, da bi rad postal petrovški nadučitelj župan. Eno kakor drugo je navadna laž, ki dela samo sramoto duševnemu očetu!

Nismo pa zadovoljni iz mnogih tehtnih vzrokov tudi z županom Korenom. Prvič že zaradi imenovanih 351 kron; drugič zaradi razdelitve krme, ki smo jo dobili vsled suše. Komaj, da ubogi kmet nekaj dobi za podporo, pa še se ga hoče ob to drobtino spraviti. Govori se, da je župan Koren dal mnogo krme sosedni občini trg Žalec, ker je ni hotel doma razdeliti svojim nasprotnikom, a revnim in potrebnim posestnikom. Svojemu zetu, cestarju, je dal krmo, dasi ta ni niti prosil za njo. Tudi se krma ni pravično razdelila.

In kako je z oddajo našega lova? Fridrich ga ima vedno, dasi ga redno ne plačuje — in še prav poceni. Ali bi ne bilo boljše, da bi mi več dobili za občinski lov, da bi nam ne bilo treba vsega z dokladami plačevati? Zakaj se župan Koren ne briga za to in tako podpira Fridricha?

O dogodkih, ki so se odigrali med Korenovim sinom in cerkveno blagajno ne bomo govorili. Saj to vsi predobro vemo. Pač pa je nekdo potegnil tudi iz obč. blagajne 800 K, in dobrodušni obč. odč. odbor ni le tega prezrl, temveč še dovolil Korenu zvišanje plače za 400 kron, da bi Koren lažje vrnil omenjeno svoto.

Kakšne so končno občinske ceste v Liboje, kakšne so drugod? Dragi Petrovčani in Libojčani, to, kar smo danes povedali, kaže, da moramo obč. odbor malo preobrniti in spremeniti, da bodo prišli v njega može, ki bodo vestno gospodarili z občinskim premoženjem in skrbeli za blagor občine. Proč s Fridrichom in Korenom!

Politična kronika.

Državni zbor.

Po govoroma kršč. socij. Kunschaka in Rusina Lewickega je odkazala včeraj zbornica proračun in finančni načrt proračunskemu odseku. — Na to je prišel na vrsto nujni predlog mladočeha Smrčka in tt. v zadevi proste vožnje po Labi. Predlagal je resolucijo, v kateri se pravi, da mora Avstrija na vsak način vstrajati pri zahtevi, da bode plovba po Labi tudi v Nemčiji prosta kakor doslej in da naša vlada ne sme dovoliti, da bi Nemčija upejljala za plovbo po Labi pristojbine kakor to namerava storiti. Po razmeroma kratki debati se je predlogu enoglasno priznala nujnost in se je tudi v meritumu enoglasno sprejel.

Prihodnja seja se vrši v torek.

„Zveza južnih Slovanov“ se je posvetovala včeraj o železnični zvezi Dalmacije z monarhijo. Sklenilo se je pričeti paralelno akcijo s hrvaškim saborom, da ogrska vlada konečno opusti svoj odpor proti dalmatinski železnici. Naročilo se je ob enem posl. Vukoviću, da vloži v tej zadevi v

Naenkrat ji je postalo neizrečeno tesno. Misel, da bi mogla umreti, jo je obšla nenadoma. Bilo ji je žal teh dveh ubogih črvčkov. Nesramna služkinja ju tolče in ona, mati, je še živa! Kaj bi se godilo še le potem! Ali ne, ne umre, že zaradi hčerk bode, in mora živeti, saj njena bolezen ni smrtna, to je samo slabost. Ko se spremeni vreme, bode dobro, tudi doktor je tako rekel

Možu ni povedala ničesar, ali od tega dne je pežljivo njiju pripovedovanje, smeh in raganje. Primela rada obe deklici pri sebi. Prenašala je potrvadila se je temu.

Nekega dopoldne je prihitela starejša deklica iz kuhinje in pripovedovala skrivnostno: »Mama, Marina je šla na trg in papa je rekel, naj vzame tvojo mantiljo, ker bode tako ali tako njena. In Marina jo je vzela in šla.«

Bolnica je izbulila oči. Deklica se je ustrašila. Ona pa je položila roke na senci in tiho jokala. Njen mož. On je vsega zmožen ... pozna dobro njegov lahek, vnemljiv temperament ... Pred letom sta morali dve dekli nemudoma s hiše radi njega ... Ah, vse je mogoče ... Marina ... Neumen, surov stvor z nesramnim obrazom ... Čutila je neizrekljiv stud. njen mož se ji je zdel tako nizek, tako propadel ... ni bila ljubosumna, zaničevala ga je ... In vendar je jokala ... žal ji je bilo hčerk ...

»Marija«, jo je potolažila sestra, »ne verjemi temu, to je otročje blebetanje, grem doli in se prepričam sama.«

In je šla.

»Ali ste res dali Marini mantiljo, gospod svak?«

»Dal«, je odgovoril mirno.

»Mantiljo svoje gospe?« je vprašala očitajoče.

»Prosim vas, svakinja, prihranite si poizvedovanje, veste dobro, da Marija ne bo več vstala in Marina zasluži kak dokaz priznanja, ker skrbi za celo hišo.«

»Ali je bil to tudi dokaz priznanja oni dan v kuhinji, je vprašala ona zardela od jeze.

»In slednjič«, je odgovoril on zmerno in razdraženo, »kdo more imeti kaj proti temu? Človek sem z mesa in krvi, žena mi boleha že pol leta — sicer pa vi tega ne razumete, draga svakinja,« je pristavil ironično in zbadljivo.

Odšla je k bolnici in sedla k njenemu zglavju. Bolnica je ni ničesar vprašala, kar ji je bilo zelo ljubo.

Čez nekaj dni je slišala od otroka, da nosi Marina tudi njeno krilo.

»Kaj me smatrajo že za mrtvo?« je zaplakala. »Ali sem že na smrtni postelji? In če bi tudi bila, ali bi ne mogel imeti moj mož toliko takta, da bi počakal moje smrti? Oh, jaz vstanem zopet, vstanem, doktor mi je to obljubil, rekel je, takole čez štirinajst dni, veš? (obrnila se je k sestri) in potem, potem vzamem svoje drage hčerk in pojdemo proč. In če bi morala delati s šivanko, preživimo se! Ah, moj mož — tega nisem pričakovala od njega.«

Plakala je krčevito.

Bolezen je napredovala rapidno, kašelj je postajal močnejši dan za dnem. Včasih je hipoma pomislila: Kaj, ali umrem? Stresla se je groze. Ali nek notranji glas ji je takoj na to govoril: To ni nič, to je

samo slabost, ko se izkašljam, bode boljše, bode dobro ... In doktor je pritrdjeval.

Nekega dne je opazila, da ima mlajša hčerka umazan vratek in nepočesane laske.

»Kdaj te je umila Marina?« je vprašala osuplo.

»Že dolgo ne,« je pripovedovala deklica, »ona je rekla, naj bi se umila sama, da sve razvajeni puži in da se bo to nama kmalu drugače zaigralo. O, mama, Marina naju sovraži ali papa jo ima rad. Včeraj jo je objel okoli pasa in dejal: Kmalu bode boljše.«

In deklica se je privila k materi. Ta jo je objela vso silo. Videla je naenkrat celo grozo svoje situacije. Čakajte, da umre ... njen mož je to rekel ... bilo ji je grozno ... Ko bi imela nož v roki, morda bi si ga tako zasadila v srce ... da bi jima izpolnila željo ... ah, ta otroka, ta uboga otroka ... ne, ne sme umreti, ne umre radi njiju ... Mlajša je tako umazana ... ta nesramna mrha je ni umila, Bog ve, kako dolgo ne ... Ko bi imela le malo več moči, še danes bi se preselila ... Stisnila je dete k sebi in je poljubovala.

Za trenutek jo je premagala bolest. Padla je v poluspanje. Zaprla je oči.

Njen mož je stopil z doktorjem v sobo.

»Spi«, je šepetal doktor in se sklonil čez njo.

»Gospod doktor, prosim vas, kako dolgo bode to še trajalo?« je slišala moža vprašati. Govoril je s takim glasom, kakor bi spraševal po ceni krompirja.

Komaj je dihala pozornosti. Kaj poreče doktor?

»Hm«, je skrčil rami, »še danes ... jutri najdelj.«

zbornici najni predlog. (V isti zadevi je vložil najni predlog tudi dr. Šusteršič.) Govorilo se je o **vladni predlogi glede italijanske pravne fakultete** in se je sklenilo zahtevati reciprociteto za izpise na zagrebškem vsenčilišču. Hrvaška vlada je storila že tozadavne korake pri avstrijski vladi in prof. kolegiju dunajskega vseučilišča.

Politično javnost avstrijsko zanima, sedaj v prvi vrsti **vprašanje preosnove kabineta**. V krogih nemških nacionalcev vlada o tem različno mnenje; vlada misli najbrž postopoma preosnovati kabinet; najprej oba ministra krajana, potem delovni in poljedelski portfelj in slednjič justični, železnični in naučni. Ostali ministri bi ostali. Nekateri nemški nacionalci zametujejo sploh ministra krajana, ker upajo, da bi na tak način ohranili status quo, ki je itak za Nemce silno ugoden; drugi zopet zahtevajo le kompletiranje ministerstva z nemškim in češkim ministrom rojakom. Gotovo je, da se začno prihodnji teden pogajanja za preosnovo kabineta; **v sredo je povabljen k Bienertu predsedstvo Slovanske jednote na pogovor.**

Drobne politične novice. V Belgradu se govori, da se vrše z Dunajem oficijelni dogovori, da bi **srbski kralj Peter** na povratku iz Petrograda obiskal tudi dunajski dvor. Obisk bi vrnil v Belgradu avstrijski prestolonaslednik Franc Ferdinand. — **Madžkof Dvornik** zaderski je v svoji audijenci pri naučnem ministru Stürgkhu izjavil, da se ne more kar tako pokoriti odredbi glede svoje odstave, češ, da je še dovolj čvrst za službo. Stürgkh je pa baje dobil nasproten utis in hoče Dvornika pregovoriti, da se uda. — **Črnogorski prestolonaslednik Danilo** je vrnil avstr. častnikom obisk na vojnih ladijah v Băru. — **Glede donavsko-jadranske železnice**, o kateri se baje pogaja Milovanović v Carigradu, pravi turški list „İkdam“, da jo sme Turčija samo v takem slučaju dovoliti, ako si zagotovi za v bodočo lojalnost Srbije in Bulgarije v vsakem oziru.

Turško-bolgarska vojna. Mladoturški list »Rumeli« v Solunu priobčuje članek, v katerem razpravlja o vprašanju, na kateri strani bi bila zmaga, ako bi došlo med Turčijo in Bulgarijo do vojne. — Turški list mora pripoznati, da ima Bulgarija boljše oboroženo in izurjeno armado kot Turčija. Dalje misli list, da bo prav lahko došlo do vojne tudi s Srbijo in Grško ter je zato najbolje, ako se Turčija in Bulgarija mirnim potom poravnate; slaba politika je dovedla Turčijo tako daleč, da si mora danes pustiti od Bolgarije narekovati pogoje za trgovinski dogovor.

Dnevna kronika.

a **Podmaršal v p. Tomićić**, znani hrvatski poslanec-koalicijonaš, je napravil oporoko, v kateri je določil vse svoje premoženje v svrhu, da se izda hrvatsko-srbska enciklopedija. Delo imata skupno izvršiti „Jugoslovanska akademija“ v Zagrebu in „Kraljevska akademija“ v Belgradu.

a **Bulgarski kraljevi** par ter prestolonaslednik Boris obiščejo prve dni aprila srbski kraljevi dvor v Belgradu.

a **Literarni trg v Rusiji.** Poslednja ruska tiskovna razstava je pokazala izvanredno velik razvoj ruskega tiska. V l. 1908 se je v Rusiji na novo ustanovilo 600 časopisov in natiskalo v knjižni obliki 78 tisoč različnih zabavnih in znan-

stvenih spisov. Od teh jih odpade 24 tisoč na časopise. Ta razvoj ruskega knjižnega in časniškega trga je tem pomembnejši, ker je na Ruskem tako ogromno število analfabetov. Omenjeno število knjig se je tiskalo v 48 jezikih in narečjih; 73% odpade na Ruse, 11% na Poljake, 3% na Nemce; po tem pridejo Francozi, Židje, Tataři in Armenci.

a **Velik uspeh antiklerikalne drame v Madridu.** V Teatro Espanol v Madridu se je zadnji ponedeljek prvič predstavljala „Kassandra“, močno antiklerikalna drama; katero je napisal Perez Galdos. Drama je dosegla velik uspeh; občinstvo je priredilo pisatelju burne ovacije celo izven gledališča.

a **Čebelarstva razstava** v večjem obsegu se otvori meseca maja na Dunaju. Ali so se za njo zanimali tudi slovenski čebelarji?

a **Največja vojna ladija**, kar jih je sedaj na svetu, stopi prihodnji teden v službo angleške vojne mornarice. Je to sedma angl. ladija tipa Dreadnought in se zove „Vanguard“. Obsega 19.660 ton in je dosegla pri poskusnih vožnjah brzino 22'8 morskih milj. Osmo angleška vojna ladija tega tipa, „Neptune“ se spusti v morje letošnjo jesen. Do l. 1912/13 upa imeti Anglija 24 takih namorskih kolosov.

a **Ustanovitev „Jugoslov. kluba“ v Ljubljani.** kateri bi imel nalogo seznanjati Slovence z jugoslov. problemom in z vsemi aktualnimi jugoslovanskimi zadevami, predlaga novi ljublj. dnevnik „Jutro“. Idejo toplo pozdravljamo, ker se baš o jugoslov. vprašanju pri nas mnogo več govori ko — razume.

a **Požar v avstro-ogrski banki.** Vsled pogoška v električni napravi je izbruhnil v četrtek v avstro-ogrski banki (posloplje) požar, ki so ga hitro zadušili. Škode ni posebne.

a **Hofrichter — nedolžen?** Današnji jutranji listi poročajo o senzacionalnem preobratu v Hofrichterjevi aferi. Kakor znano, se dosedaj po najnatančnejših in dolgotrajnih preiskovanjih Hofrichterju niti senca krivde ni mogla dokazati. Sedaj se pa poroča, da so v Zagrebu aretirali neko Miličević (drugi pišejo Marijanović), ki je baje srbska špijonka v naši državi in ki je vedno občevala z oficirji ter kazala baje smrtno sovražstvo do članov avstr. generalnega štaba. Dokazano je, da si je že večkrat na razne načine oskrbela cijankali; dalje je zanimivo, da ve na pamet imena vseh častnikov gen. štaba in kje je kateri v garniziji; pri zaslišanju vkljub visoki inteligenci in še večji previdnosti ni mogla zakriti nekega nemira, osobito pa je njena pisava frapantno podobna pisavi na pismih, ki so jih dobili častniki s trupom. Splošno vlada mnenje, da je ta ženska pošiljala cijankalijo častnikom generalnega štaba. Vest je vzbudila v Zagrebu pa tudi drugod silno senzacijo.

a **Popolno zmago neodvisnega meščanstva v Zagrebu** je prinesel včerajšnji dan. Bila je ožja volitev v III. razr. med kandidatom združenega meščanstva Ancelom in Frankovcem Gašparovićem. Ancel je dobil 797, Gašparović 660 glasov. S tem je zmaga koalicije popolna in večina zagrebškega obč. zastopa v njenih rokah. Frankovci so pomandranj in poraženi, istotako madžaroni.

Preganjanje slovanskega bogoslužja se nadaljuje na celem Balkanu. Rimska kurija vodi pod papežem Pijem X. proti slovanski liturgiji uničevalni boj. Papež se s tem odslužuje tistim sovražnikom slovanstva, ki so ga pri izvolitvi podpirali proti kardinalu Rampolli. In tako se je pričelo zasledovanje slovanskega bogoslužja ne le v Primorju in Dalmaciji temveč tudi v notranjosti balkanskega polotoka. V Stari Srbiji ste dve srbski katoliški vasi, Janjevo in Letnica. Rimska cerkev jih je dolgo časa pustila brez duhovnikov

in bogoslužja; ljudje so hodili v pravoslavnu cerkev, ne da bi se jih sililo k prestopu v pravoslavlje. Sedaj so pa katoliški misijonarji v Albaniji zvedeli za ti dve vasi, došli tje in hoteli urediti cerkvene razmere na ta način, da bi npejlali latinsko bogoslužje. Prebivalstvo se je pa temu uprlo in izjavilo, da prestopi k pravoslavju, ako se mu ne pusti slovanska liturgija.

Štajerske novice.

Važni sklepi „Slovanske sokolske zveze“. 20. februarja se je vršila na Dunaju v „Hotel de France“ predsedstvena seja Slovanske sok. zveze tere so se udeležili za Čehe dr. Jos. Scheiner, dr. Jindrich Vaniček in dr. Antonin Novotny, za Hrvate dr. Car Lazar, za Slovence dr. V. Murnik, za Srbe podpolkovnik B. Živanović. Dr. Scheiner kot starosta Slovanske sokolske zveze je izjavil, da lani ni bil mogoč niti skupen zlet niti večja skupščina zaradi dogodkov na Balkanu in zaradi veleizdajniških procesov. O stanju slovanskega sokolstva je poročal, da šteje češka sokolska zveza 78.330 (brez Amerikancev), poljska 20.500, hrvaška 12.500, slovenska 6.317 in bulgarska 4.460 sokolov. Srbsko in rusko sokolstvo še ni urejeno; poljsko in srbsko še doslej ni združeno v zvezi. Službeni jezik zveze bode oni, kjer bode imela zveza središče. Vsaka zveza lahko zahteva dopise v lastnem materinskem jeziku. Letos se vršita zleta v Sofijo in Krakov. Podpolkovnik Živanović je izjavil, da bode dala Srbija izletnikom poseben vlak po zdatno znižanih cenah ali morebiti celo brezplačno; pozval je slovanske sokole, naj ostanejo vsaj en dan v Belgradu, da prirede javno telovadbo. Splošni vseslovanski zlet se vrši l. 1912 v Prago in l. 1917. v Zagreb ali Ljubljano.

Retirada nemških listov. Graška „Tagesp.“ prigovarja Nemcem indirektno, naj se ne razburjajo, ker je ostalo tudi z imenovanjem Schmoranzerevim razmerje slovenskih in nemških profesorjev isto če ne za Nemce ugodnejše ko l. 1892. Ustanovil se je tudi za vzgojo nemških učiteljev na slovenske šole slov. nemški jezikovni tečaj. In Slovencem se itak vzame mesto okr. šolsk. nadzornika, se da čitati med vrstami — bodite torej zadovoljni! — Ta razlaga izvira iz neposredne Stürgkhove bližine in pomenja blamažo lista samega, ki je še pred dvema, tremi dnevi vse kaj drugega pisal.

d **Klerikalci in Ciril-Metodarija.** Poročalo se nam je pred dvema dnevi telefonično iz Ljubljane, da vlada v zmernih klerikalnih krogih, med možmi, ki še niso kakor njihovi vodje pozabili, da so Slovenci, veliko ogorčenje nad pisavo „Slovenčev“ o Ciril-Metodovi družbi. Doma in na tujem — povsod se je vse zgražalo nad „Slovencem“. In mi vemo iz zanesljivih virov, da je to nevoljo čutilo tudi strankino in „Slovenčev“ vodstvo. Zato „Slovenec“ tako hiti zanikati naše poročilo. Pa nič ne pomaga: ako klerikalcev ni sram, da so Slovenci, morajo prijeti Lampeta in Terseglava za ušesa!

Klerikalna požrtvovalnost. Vest o polmilijskem legatu rajnega Karola Kotnika je sprejel „Slovenec“, kakor se to za katoliški list spodobi, z blede zavistjo in kaže na požrtvovalno delo svojih somišljenikov ob narodnih mejah. V ilustracijo bo dobro osvežiti tole mično, a žalibog resnično dogodenco. Šlo je za izredno važne volitve, kjer je odločal vsak glas, saj je bila diferenca med slovensko in nemško listo le po eden ali dva glasa. In šli so slovenski možje h cerkvenemu dostojanstveniku in ga skoro kleče na kolnih prosili, naj gre volit. Toda sladkomilji požrtvovalnež jim reče: „Moje srce je z vami, molil bom za vas, volit pa ne pojdem!“ Zdi se, da je še celo Bogu bilo to premalo, kajti njegova molitev ni bila uslišana, ostal je pa vedno požrtvovalen rodoljub. Celjani ga dobro poznamo. Bog ga živi še mnoga leta!

Celjsko godbeno društvo si je izvolilo nov odbor, kateri je sklenil, takoj storiti vse potrebno, da se zopet uredi za naše narodne, družabne in kulturne razmere tako važna narodna godba. Skušalo se bode z največjo vestnostjo in z obzirom na godce na eni kakor na občinstvo, oziroma na prireditelje veselice na drugi strani v okom priti starim napakam in nuditi našemu občinstvu res v vsakem oziru dobro in razmeroma ceno godbo. Na drugi strani pričakujemo od slavnega občinstva, da bo vselej računalo z danimi razmerami in ne bode zahtevalo več kakor to, kar se z uporabo vseh razpoložljivih sil nuditi da. Pred vsem je treba, da pridobi godbeno društvo vse dose-

In oba sta tiho odšla. Še danes ... zjutraj najdelj ... sodba njene smrti ... In ta zdravnik bi jo bil gotovo tolažil z zdravjem, če bi ne bila spala! ... še danes, jutri najdelj ... Uboga dva njena črvička ... Kaj bode z njima? Marina, ta mrha ju bode tepla, bode ju zmerjala, hodila bodeta umazana, oh, ta jima bo pokazala ... Ali kaj ... moram li umreti? Doktor je to rekel možu ... Mož je gotovo vesel ... A mogoče se moti zdravnik ... so slučaji ... eh ...

Naenkrat ji je postalo strašno vroče ... Vsa njena situacija se ji je pokazala v pravi luči ... Mora umreti! ... te roke slabe ... ta slabost v celem telesu ... saj je mrlič že danes ... uboga črvička, ko bi ju mogla vzeti seboj! ...

»Sestra«, je zašepetala.
»Kaj hočeš, Marija, ali ne spiš?« je pristopila sestra. Bile je objokana in si otrla hitro oči.

»Ne pretvarjaj se,« je dejala bolnica, »jaz sem to tudi slišala. Danes ali jutri ... Vidiš?«

Umolknila je. Solze so ji stopile v oči.
»Kje je mlajša?« je vprašala čez nekaj časa.

Igrala se je s punčko v kotu. Pristopila je k postelji. Bolnica jo je prišla z eno roko, drugo je podala sestri, začela je jokati.

»Sestra«, je dejala, »če sem te kedaj razžalila, odpusti mi, danes te prosim ...«

Sestra je zajokala, deklica je gledala trenutek osuplo na mater in teto, potem so ji stopile velike solze v oči.

»Prosim te,« je nadaljevala bolnica, »skrbi za te ubogi nedolžni stvarici, ne pusti ju tu, vzemi ju

seboj, saj te ne bodeta obteževali. Moj mož ti rad dovoli, ne bodeta ga saj ovirali ... Ali ju vzameš k sebi, kaj? Obljubi mi to, prosim te, da bi mogla lažje umreti.«

»Vzamem ju,« je zajokala sestra, vzela bi ju bila, tudi če bi me ne bila prosila.«

Bolnica je pritisnila hitro njeno roko k svojim ustnicam. Ta se je sklonila in jo poljubila na zarjavelo čelo.

Sedaj je umirajoča pritisnila dete k sebi.

»Bodi pridna,« je šepetala jokaje, »ubogaj teto in moli za mamico ... in za papa tudi. Kje je druga?« je vprašala a si takoj odgovorila sama: »Aha, ta je še v šoli ... Pride kmalu.« Dihala je vedno bolj kratko, toda bilo ji je tako neizrekljivo dobro, tako, kakor bi bila popolnoma zdrava ... poljubljala je svoje dete, gladila mu lase ... naglo je pritisnila ustnice k njegovi glavi in vzdihnila ... roke so ji omahnile brez moči na postelj.

Sestra se je sklonila nanjo in zaplakala.
»Mamica je mrtva,« je zaihtelo dekletce.

V tem so se odprla vrata. Starejša deklica je prišla iz šole. Mlajša ji je tekla naproti in klicala: »Mamica je mrtva.«

Deklica je vzbudila oči ... zatrepetala ... zagnala abecednik in tablico na tla in se vrgla na materino telo ... plakala in klicala: »Mamica, mamica!«

In mlajša videč teto in sestrico v solzah, je gledala trenutek osuplo na nji in na mrliča, potem je vzkliknila bolestno, prijeta mrzlo roko, dvigala jo in klicala ihtoč: »Mamica, mamica!«

danje in še nove člane in da se tudi najširši sloji četudi z malimi prispevki oglašajo. Prihodnje dni se bode začela zopet pobirati udnina in prosimo vse, da naj po močeh žrtvujejo ali pa plačujejo vsaj redno mesečnino. Zlasti se obračamo tudi do starih pokroviteljev, od katerih pričakujemo, da nam bodo s svojo priznano požrtvovalnostjo priskočili. Začetkoma se bode gojila godba z ozirom na moči, ki so v Celju samem ali v okolici vselej na razpolago. Ščasoma se pritegnejo tudi zunanje moči in se bode polagalo zlasti važnost tudi na kolikor mogoče šolanje in vežbanje istih. Imamo koliko toliko zagotovljeno, da dobimo še tekom poletja izvrstno moč za vodstvo godbe, kar bi pomenilo prav znatno izboljšanje taiste. Novi odbor je sestavljen sledeče: g. dr. Ernest Kalan, predsednik; g. dr. Anton Božič, podpredsednik; gosp. Emanuel Prica, tajnik; g. Miroslav Majcen, blagajnik; gg. Anton Kunj in Martin Stante, upravitelja; gg. Josip Berk, dr. Alojzij Brenčič, Robert Diehl, dr. Karl Koderman in Josip Hočevnar, odborniki; gg. Ivan Peternel, Franjo Natek in Miloš Štibler, pregledniki računov. Naj vsak stori svoje, da bomo imeli v Celju vselej na razpolago svojo domačo narodno godbo!

Celjsko društvo za varstvo otrok priredi svoj II. občni zbor na cvetno nedeljo, 20. t. m. ob pol 9. uri dopoldne v dvorani hotela Pri belem volu z navadnim dnevnim redom in vljudno vabi vse ude in prijatelje društva.

d Za par čevljev. 61 letni tabrhlar Janez Mirnik iz Draže vasi pri Petrovčah je prinesel v mesto salato na prodaj. Došel je k stanovanju poštnega uradnika g. Nateka; ker se ni nikdo oglašil, je mislil, da ni nikogar doma in si je hitro sposodil par čevljev trgovskega agenta gosp. Makeša, ki stane pri Natekovih. Makeš pa je slišal šum, prišel iz sobe in prijel tatu. Makeš je poslal po policaja, sam pa je držal Mirnika, kateri se mu je konečno iztrgal in mislil skozi sobo uiti. Makeš pa ga je zopet zgrabil, kar je Mirnika tako ujezilo, da ga je prijel in davil. Konečno je le ušel, a zunaj ga je zgrabil mestni vrtnar in ga izročil policiji.

d Cesar je potrdil zakonski načrt glede vodovoda v trgu Ljubno v zgornji Savinski dolini.

d Iz finančne službe. Za definitivne davčne asistente so imenovani gg. Metod Vodopivec, Josip Sever, Alfonz Ribič, Franc Moser, Fric Pirkmajer in Karl Gabron.

v Iz davčne službe. Časniški oddelek min. predsedstva poroča: Da se ustreže že stari želji davčnih uradnikov, bo v kratkem v posameznih upravnih ozemljih večje število provizoričnih davč. asistentov imenovanih za definitivne davč. asistente XI. plač. razreda. — Da se pri tem ne zgodi krivica zahtevam certificiranih podčastnikov po dosegi uradniških mest v drž. službi, je fin. ministerstvo odredilo, da se ima pri vseh dež. fin. oblastih vsako prosto sistemizirano mesto asistenta takoj javno razpisati in da smejo nad določeno število imenovani asistenti le takrat dobiti sistemizirana mesta, če se ta mesta ne oddajo potom konkurznih razpisov na prošnje iz vrst certifikatistov.

v Zapuščeni ljubček. 19 letni sodarski pomočnik Ivan Močnik iz Nove Cerkve pri Celju je spremljal v sredo zvečer po zagrebški Ilici svojo ljubico Klaro Jambrih iz Bienika. Ko sta došla do stražarnice, je potegnil Močnik iz suknje ostro nabrušen nož in ga je porinil dekletu v levo stran prsi. Jambrih se je težko ranjena zgrudila na tla, Močnik pa je šel v stražarnico in se je javil, da je hotel svojo ljubico ubiti, ker ga več ne mara. Močnika so pridržali v zaporu, dekle so pa odpeljali v bolnišnico. Rana je tako huda, da bo težko ozdravila.

Umrli je v Trbovljah gospa Kristina Birtič, soproga veleposestnika in krčmarja. Naše iskreno sožalje! — V Gradcu je umrl stotnik Aleks. Kincel, stotnik v ženijskem štabu. Znan je iz Ptuja in vsled svojih stavb v Kamniku.

d Iz Rajhenburga. Išče se za trg Rajhenburg in okolico eden kolarski, sedlarski in sodarski mojster. Isti morajo biti dobri delavci. Konkurence nobene, okoliš velik. Vprašanja pošiljati na občinskega tajnika v Rajhenburgu ob Savi.

d Iz Slivnice pri Mariboru. Jožef Meglič, posestnik v Orehovi vasi, je kupil dne 2. t. m. konja na Ptuju. Ko je istega jezdil že blizu Hotinje vasi, vrgel ga je hipoma z vso silo raz sebe in pri padcu dobil je Meglič težke notranje poškodbe.

v Opozarjamo cenj. čitatelje na današnji inšerat "Tovorno vozno podjetje". Želeti bi bilo, da pride to podjetje v slovenske roke!

u Dvoživkam in kameleonom napoveduje „Straža“ brezobziren boj. Ne vemo, če ga bo zdravo začeti. Kaj bi rekli gg. poslanci in pa dolga vrsta profit-politikov, ki so danes tako vneti pristaši duhovščine — za čast in denar? — Sicer je pa čudno, kako pogosto prigovarja „Str.“ sedaj korajžo svojim somišljenikom? Ali kje na Dunaju in v Gradcu ni vse v redu?

Ornigove bolezn so hvala Bogu zelo kratke in hitro ozdravljive. „Štajerc“ potrjuje naše poročilo, da se je župan že po dobrem tednu v Opatiji ozdravil in da se je srečno vrnil v Ptuj. Pa ne, da bi kedo mislil, da se je izognil štajercijanskih shodov!

d „Štajerc“ psuje v zadnji številki naša urednika prav v žargonu svojih ptujskega šnopsa navajenih pristašev. Naravno, da ta dva navzlic Linhartovim psovkam vsak dan mirno spita in si mislita, da je resničen znani pregovor: kadar psi lajajo, takrat mi jahamo!

d „Narodnemu Dnevniku“ napoveduje, pomislite, ptujski „Štajerc“ bojkot! In vse to zaradi tega, ker je mirno in dostojno opisal zborovalce in zborovanje štajercijancev v Ormožu. Je moral izid biti že huda zaušnica štajercijancem, ker se še dosedaj niso potolazili! „Štaj.“ napovedovanja bojkota pa se toliko bojimo kot lanskega snega.

d Kako mislijo češki kmetje o klerikalizmu? Pri državnozbojskih volitvah v lounskem kmečkem volilnem okraju je dobil agrarec Mašata 6603, socialist Bruha 5295, narodni socialist Klečak 1392 in klerikalec Šafranek — 217 glasov. Med Mašatom in Bruho je ožja volitev.

d Za mesto Slovensko Bistrico se išče slovenski brivec. Prednost imajo telovadci. Vprašanja pošiljati na g. Založnika, odvetniškega kandidata v Slov. Bistrici. V celem okraju ni nobenega slovenskega brivca in samo jeden nemški.

d Pri odborniški seji tržke občine Vuzenice, dne 3. sušca 1910, predlagal je občinski svetovalec, g. Jaka Verdnik, da se izvolita gosp. Anton Mravljak, večletni župan vuzeniški in njegov zvesti sotrudnik, g. nadučitelj Šima Viher častnima občanoma. Z ozirom na mnogobrojne zasluge, ktere sta si ta dva moža že pridobila za Vuzenico vsled svojega nesebičnega in požrtvovalnega delovanja, je bil predlog soglasno sprejet. Kličemo jima zato danes: Slava! in želimo iz dna srca, da bi še mnoga leta vživala to čast v krogu svojih zvestih pristašev in prijateljev!

d Od Sv. Urbana v Slov. gor. 27. svečan je bil za nas dan žalosti. Srca so nam vstrepetala, ko smo zvedeli prežalostno novico, da je našemu vsepovsodi spoštovanemu in ljubljenu domačinu gospodu profesorju Zeleniku koščena žena tako nenadoma prestrigla nit življenja. Sleherni hiša naše širne župnije se je napolnila z žalostjo. Kaj je bil gospod profesor nam, vemo le mi, on je bil naš oče in ljubili smo ga kakor lastnega očeta. V veliko tolažilo nam je, da biva sedaj kot pokojnik med nami, kamor je tako rad zahajal, ter deli z nami oni kos zemlje, v kateri bomo tudi mi enkrat počivali. Na dan pogreba si videl iz našega razglednega grička od vseh strani prihajati trumo za trumo. Iz teh množic se ni razlegal vesel govor kakor sicer. Prihajale so množice kakor sence, neme in z žalostjo na obrazu. Če je že kedo pretrgal molk, govoril je o vrlinah dragega nam pokojnika, ktere pa ne bode več. Po veliki cesti se je premikala nepregledna vrsta voz. V prvem so se peljali zemeljski ostanki dragega domačina. Veličasten voz je bil obložen z lepimi venci, opremljenimi z trakovi — častno je bila zastopana naša trobojnica — ktere so pokojniku podarili njegovi prijatelji na zadnjo pot. Pripeljanim gostom so se pridružile pod hribom množice naših župljanov in sosedov. Veličasten sprevod se je pomikal proti cerkvi na pokopališče. Takega pogreba še sv. Urban ni videl. Ko so spustili nepozabnega nam pokojnika v hladno jamo, kjer vlada večni mir, in kjer ni več boli, je kanila iz marsikterega očesa, ktero že leta in leta ni plakalo, solza. Ločiti se nam je bilo za vselej od moža, ktere ga je ljubil in spoštoval vsak, ki ga je le poznal. Smrtna tišina je vladala med množicami, le tu in tam si slišal bolestno ihtenje. To priliko porabi naš domači župnik ter povzame besedo. Kako razočaranje! Na obrazih, kjer je bilo opaziti dosedaj le brezmejno žalost, se pokažejo sledovi gnjeva in odpora. Sosed pogleda sosedu, sliši se mrmranje, ljudstvo ne more

razumeti, kako si drzne župnik zlorabiti naša čustva za pokojnika ob odprtem grobu v napade na našo inteligenco, kateri je bil pokojnik z vso njegovo dušo vdan in ktera je bila vkljub slabemu vremenu tako častno zastopana. Grdo postopanje župnika je obsojalo vse, posebno pa kmečko ljudstvo. Naši duhovščini ni pač nobeno čustvo več sveto. Ljudstvo je komaj pričakovalo konca robatega govora. Ko se je oficijelni del pogreba končal, še ljudstvo dolgo ni moglo zapustiti dragega pokojnika. Mi domačini ne bomo nikdar pozabili dragega nam profesorja, njegovo življenje in njegovo delovanje hočemo po svojih močeh posnemati. To bode najlepši spomin, ktere ga lahko našemu vzornemu domačinu postavimo. Slava profesorju Josipu Zeleniku! **Urbančan.**

v Iz Kozjega nam poročajo, da neki uslužbenec tamošnje sodnije, rodod sin strastnega klerikalca, izziva s hajlanjem in Südmarkinimi vžigalicami po gostilnah in drugje. Slovenski kmetje, ki ga s krvavimi žulji plačujemo, si to prepovemo in ga za danes prijateljski opominjamo!

Nabori v gornjeradgorskem okraju. Na naborih v Gor. Radgoni 3. in 4. tm. je bilo okoli 200 fantov; prvi dan je bilo potrjenih 44, drugi dan 12 fantov, skupaj 56.

v Nemško gledališče v Mariboru peša vedno bolj v umetniškem s posebno pa še v gmotnem oziru. Zanimivo je, da se to godi baš letos, ko se naše slovensko tako lepo razvija. Ravnatelj nem. gled. je v večnih denarnih stiskah. Pa še lastni igralci mu pade že itak maloštevilno občinstvo iz gledišča. Dne 2. tm. se je priredil „Pisan večer“, ki bi naj privabil več občinstva v gledališče, nego ga je sicer. Na vsopreda sta bili tudi 2 pevski točki, ki jih je pa občinstvo zaradi polzke vsebine z glasnim sikanjem sprejelo. To pa dotičnemu pevcu, ki je obenem režiser, ni ugajalo in zapovedajoče je zaklical z odra med občinstvo: „Komur ni prav naj pa odide“. Te pesede so kajpada še povečale ogorčenje. „Marburgerca“ pravi, da je take ravnanje brezobzirno napram ravnatelju, ki stori vse, da bi „privlekel“ občinstvo v gledališče. — Tako ima torej tudi Maribor svoj „Theaterskandal“.

Graška trgovsko-obrtna zbornica je izvolila za predsednika komerčnega svetnika Kloiberja, za podpredsednika zopet Edvarda Keila; proviz. predsednik je Janotta in blagajnik Möschl.

Druge slov. dežele.

v V odgovor na „Slovenčev“ Cirilmetodarijo se bo ustanovilo v najkrajšem času po Slovenskem krog 20 novih podružnic CMD.

Ljubljanski župan Hribar je nevarno obolel ter se je na nasvet primarija dr. Šlajmerja večeraj odpeljal na Dunaj, da se podvrže težki operaciji pri prof. dr. Holzknechtu.

v Zares brezstidni so klerikalci od prvega do zadnjega. Če napravi še tako narodno lopovščino, klerikalca ni sram. Dr. Stepančič, goriški klerikalni dež. poslanec in dež. odbornik, je poslal „Slov. Narodu“ popravek, v katerem priznava, da je res šel na zborovanje „Lege“ in da se mu je celo vstop dovolil.

v Celovške „Frei Stimmen“ so na nekvalificiran lopovski način napadle g. učitelja A. Peska na slov. šoli v Velikovcu. Ker so vse trditve tega znanega sprostaškega celovškega lističa od prve do zadnje črke zlagane, je g. Pesek vložil tožbo proti listu.

Po svetu.

Proces proti grofici Tarnowski. Dne 4. t. m. je pričel pred poroto v Benetkah proces proti ruski grofici Tarnowski in njenim sokrivcem zaradi umora ruskega grofa Komarowskega. Proces bo trajal več mesecev. Obtožba pripoveduje o obtoženki stvari, ki bi se jih najbujnejša fantazija pisatelja kriminalnih romanov težko izmislila. Če je vse to resnica, ni na svetu bolj satanske ženske nego je Tarnowska, ki je z grozopolno ljubeznivostjo omamila svojo žrtev, mladega namestniškega tajnika Naumova, da je po njenem načrtu umor izvršil. Zgodovina burnega življenja grofice Tarnowske je na kratko sledeča: Z 18 leti se je omožila z mladim Tarnowskim, a se takoj obdala s četo oboževalcev in častilcev. Skušala je na kak način se moža iznebiti bodisi s smrtjo bodisi s ločitvijo. Med tem se je eden njenih častilcev, Sthal, iz blazne ljubezni do nje, ustrelil. Iskala je odvetnika, ki bi izpeljal ločitev njenega zakona. Našla je slavnega moskovskega odvetnika Prilukova, ki pa se je v kratkem času v Tarnowsko tako zaljubil, da je pustil svojo ženo in otroke in živel z njo. Zapravil je z njo vse premoženje in še denar svojih klientov. Med tem časom pa je dobila od grofa Komarowskega, svoje poznejše žrtve, s katerim se je poznala že iz leta 1898 iz

Nizze, obvestilo o smrti njegove žene in pohitela je k njemu ter ga v kratkem tako očarala, da ji je obljubil jo oženiti. Med potovanjem z njim se je spoznala tudi z mladim Naumovom, ki se je v Tarnowsko tako blazno zaljubil, da je lahko delala z njim, kar je hotela. In tu se pričanja tragedija. S Prilukovim je izdelala Tarnowska sledeči načrt: Komarovskega pridobi Tarnowska, da se da zavarovati za 500.000 frankov, ki jih po njegovi smrti dobi Tarnowska. Naumova pa se s ponarejenimi pismi in telegrami v njegovi ljubosumnosti na Komarovskega tako daleč zapelje, da grofa ubije. Načrt se je posrečil, in kar se je potem zgodilo, je znano: Naumov se je peljal 4. sept. 1907 v Benetke, našel Komarovskega in ga ustrelil. Vjeli so ga v Veroni, dne 8. septembra 1907 pa so tudi že Prilukova in Tarnowsko na Dunaju ujeli. To je tragedija, ki se je začela razpravljati pred poroto v Benetkah. O teku razprave bomo poročali.

d Med koncertom od kapi zadet. V Černovicah je komornega pevca Leopolda Demutha, ki je tam dal koncert, med odmorom zadela kap. Demuth je v par minutah umrl. Pokojnik je spadal med smetniške „zvezde“ dunajske dvorne opere. Rojen je bil 1. 1861. v Brunu.

v Pogorelo je sodnijsko poslopje v Adani v Arabiji. Turške oblasti so strogo odredile preiskavo. V Arabiji že dolgo časa vre proti Turčiji.

Glavobol, omotica, pritisk krvi in tiščanje v prsih so pojavi, kateri najčeseje povzročajo prebavne težkoče.

Naravna **Franc Jožef**-ova grenčica odstranjuje hitro in brez bolečin počasnost prebavnih organov in povzroči s tem izdaten odvod valovanja. „Franc Jožef-ova“ grenčica ne izgubi tudi pri daljši uporabi svojega točnega, vedno osvežujočega upliva in ne povzroča nikakih nadležnih postranskih pojavov. Dnevna količina: $\frac{1}{2}$ kozarca na tešee.

136 2

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

DR. LUEGERJEVA BOLEZEN.

Dunaj, 5. marca. Zdravniki so izdali zjutraj sledeči bulletin: telesna toplota 36.2, žila 76, slabe kakovosti, celjenje rane normalno, hranjenje naravnim potem nemogoče, telesne moči zginjajo, zavest popolna.

Dunaj, 5. marca. Zdravniki so izdali o bulletinu sledeči komentar: Bolnik je prebil zelo slabo noč; hrano, katero je zvečer z največjim naporom zavrnil, je ponoči zopet izbruhal. Kolcanje je nastopilo z veliko intenzivnostjo; ob 3. zj. se mu je iniciral kolčej in morfij; kolcanje je na to prenehalo in je bolnik zaspal. Zjutraj se mu je dalo nekoliko čaja z mlekom. Ko se mu je zjutraj popolnoma prenovila obveza, se je pokazalo, da se rana ne širi in da se celi normalno. Rana več ne boli in lahko leži bolnik na hrbtu; telesne moči vidoma ginejo, bolnik se silno suši.

Dunaj, 5. marca. V torkovi seji nameravajo podati dunajski občinski odborniki slovesno izjavo svojih simpatij do obbolelega župana.

ČEŠKE DEŽELNE FINANCE.

Praga, 5. marca. »Hlas naroda« poroča, da misli vlada kraljevini Češki, ki je v velikih denarnih stiskah, na ta način pomagati, da bi inkamerirala pivno doklado, katero bi zvišala od K 1.70 na K 4.—. S tem bi dobila 30 milijonov, od katerih bi jih 14 odstopila kraljevini Češki.

DEMONSTRACIJE ZA VOLILNO PRAVICO NA PRUSKEM.

Berlin, 5. marca. Jutri se bodo ponovile socijalistične demonstracije za splošno in enako volilno pravico na Pruskem. Socijalisti nameravajo prirediti v tretkovskem mestnem vrtu demonstrativni sprehod, ker je vlada prepovedala shode pod milim nebom. Socijalisti agitirajo za velikansko udeležbo; mogoči so spopadi s policijo.

SENZACIJOENELN PREOBRAT V HOFRICH-TERJEVI AFERI.

Osijek, 5. marca. Včeraj so celi dan zasliševali gospo Miličević. Izjavila je, da je kupila cijankali po zdravniškem receptu v lekarni »k angelju« v Budimpešti, Szellova ulica. Lastnik te lekarne je pa izjavil, da ženska laže ali pa se moti, ker v njegovem zapisniku o prodaji strupov ni te postavke.

NAGLA SMRT PEVCA DEMUTHA.

Černovice, 5. marca. K tragični smrti opernega pevca Leopolda Demutha se še poročajo sledeče podrobnosti: Demuth je bil zvečer kar najbolje razpoložen in ker se je čutil malo ntrujenega, je vprašal zdravnika, če bo šlo, na kar je ta pritrdil. Vzrok smrti je otrpnenje srca. V mestu vlada splošno sočutje in je naznanjena za jutri v gledališču žalna slavnost. Truplo pokojnika prepeljejo na Dunaj.

USPEH INŽENIRJA WACHALOWSKEGA.

Dunajsko Novo mesto, 5. marca. Wachalowski je s svojim aeroplanom srečno dovršil predpisano rundo 5 km in zadostil vsem zahtevam; dobil je za to nagrado 5000 kron.

Kaj naj

*sedaj pijem, ko mi je zdravnik pojasnil, da je bobova kava škodljiva
mojemu zdravju?*

Odgovor:

Kathreiner Kneipp-sladno kavo, katera ima vsled posebnega pripravljalnega načina duh in okus bobove kave, je redilna in vrhtega poceni. Ni boljšega zajutрка za mlado in staro.

PROCES PROTI TARNOWSKI.

Benetke, 5. marca. Včeraj popoldne se je čitala cel čas (dve uri) obtožnica. Predsednik jo je rezumiral v tej smeri, da je obtožen Naumov uboja, Tarnowska in Prilukov pomoči in sobarica Ema Perrier istotako pomoči, samo v nekoliko manjši meri. Obtožnico so vsi obtoženi zelo pazljivo poslušali. Državni pravdnik jih danes zaslišuje. Občinstvo je sprejelo Tarnowsko pri odhodu iz dvorane z žvižganjem in kričanjem, Prilukov in Naumov, katera sta bila sklenjena, sta vzbudila sočutje.

NESREČA V KASKADSKIH GORAH.

Everett, 5. marca. Število mrtvih potnikov ponesrečenega brzovlaka se je sedaj zvišalo že na 84; vseh oseb je mrtvih 116.

TURŠKI PARLAMENT.

Carigrad, 5. marca. Turški parlament se je ko- nečno naselil v palači Tophane.

UKRADEN SREBRNI VENEC.

Petrograd, 5. marca. »Novoje Vremja« poroča, da so vojaki od straže pri grobnici ruskih carjev ukradli s krste Petra Velikega srebrn venec ter ga zakopali na dvorišču. Krivce so že dobili. Več ven- cev ni bilo ukradenih.

POTOVANJE AVSTRIJSKIH INDUSTRIJALCEV V JUŽNO AMERIKO.

Dunaj, 5. marca. Pod vodstvom člana gosposke zbornice Arturja Kruppa misli več avstrijskih indu- strijalcev skupno posetiti mednarodno razstavo v Buenos-Airesu. Potovanje se prične meseca sept. in bode trajalo nad 2 meseča.

Društvene vesti.

a Čitalnica v Šmarju pri Jelšah uprizori v soboto, dne 5. t. m. pri Habjanu in v nedeljo 6. t. m. istotam igro s petjem: „Moč uniforme“. V soboto ob 8. uri zvečer, v nedeljo ob 3. uri popoldne.

Srečen vse žive dni,
Vsaka mu jed diši,
Nikdar bolan:
Kdor vživa

Najboljši želodčni likér!

Sladki in grenki.

Ljudska kakovost

litr K 2.40.

Kabinetska kakovost

" " 4.80.

Naslov za naročila:

„Florlan“, Ljubljana.

Postavno varovano.

84

POZORI POZORI

Od danes naprej venko soboto se dobi v celjskem „Narodnem domu“ plzensko prazdroj - pivov. — Gostje se vljudno vabijo.

Edini narodni klepar

Anton Jošt

Celje, Savinska ulica št. 4

prevzema vsa v svojo stroko spadajoča dela in popravila ter se slavnemu p. n. občinstvu najvljudneje priporoča v mnogo- brojna naročila.

159 7-1

Zahvala.

Za srčno sožalje, za mnogoštevilno spremstvo pri pogrebu, kakor tudi za krasne vence ob priliki smrti našega ljubljenega očeta, gospoda

Janeza Tiller-ja

hišnega posestnika,

izrekamo tem potom vsem dragim so- rodnikom, prijateljem in znancem iskreno zahvalo.

Brežice ob Savi, dne 5. februarja 1910.

156 **Žalujoči otroci.**

„Slov. delavsko podp. društvo v Celju“ sprejme

gostilničarja.

Prošnje je vložiti pri odboru do 15. marca t. l.

Vabilo na

drugi redni občni zbor

„Kmetške posojilnice pri Sv. Ani na Kremlbergu“,

ki se vrši

dne 13. marca ob 9. uri predpoldne

v uradnih prostorih.

DNEVNI RED:

163 1

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobrenje letnega računa za l. 1909.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva
6. Razdelitev čistega dobička.

Za načelstvo: Alojzij Senekovič.

Pred občnim zborom se vrši seja nadzorstva.

Vabilo k

rednemu občnemu zboru

„Posojilnice v Framu, reg. zadr. z neom. poroštvom“,

ki se boče vršil

v četrtek dne 10. sušca ob 4. uri po- - poldne v posojilniški pisarni. - -

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobrenje računskega zaključka za l. 1909.
4. Razdelitev čistega dobička po nasvetu nadzorstva.
5. Nadomestna volitev načelstva in nadzorstva.
6. Slučajnosti.

FRAM, dne 1. sušca 1910.

Načelstvo.

165 1

Vabilo na redni občni zbor

„Posojilnice v Gornjemgradu“
ki se vrši
v soboto, dne 12. marca 1910, ob 2. uri
popoldne v uradnici.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje računskega zaključka za l. 1909.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Prečitanje revizijskega poročila.
5. Sprememba zadružnih pravil.
6. Volitev načelstva in nadzorništva.
7. Predlogi.

158 1

Načelstvo.

Lično stanovanje

obstoječe iz 2 sob, 2 sobic itd. se da s 1. majem
v najem. 162 3-1

Proda se tudi lepa **kredenčna omara**.
Celje, Gledališke ulice št. 5, I. nadstropje.

Dobro urejeno

tovorno vozno podjetje

v Mariboru, z 4 konji in 10 vozovi ter z vsemi
pripravami se proda zaradi bolezni sedajnega
lastnika, pod zelo ugodnimi pogoji.

Pojasnila daje iz prijaznosti trgovina **V. Weixl** v
Mariboru, Gosposka ulica št. 33. 157 3-1

Redka priložnost!

Kupil sem od tovarne, ki jo je uničil požar, celo
zalogo krasnih, težkih

flanelnih postelnih odej

v vseh najnovejših in najkrasnejših vzorcih, ki
imajo čisto neznatne, komaj vidne madeže od
vode in pošiljam 3 kose za **9 K.** Odeje so za
vsako boljšo družino za pokrivanje postelj in cseh
in so jako tople in mehke. **OTON BEKERA**,
c. kr. finančni nadstražnik v pokoju v Náchodu
na Češkem. 154 3-1

Inserati v „Narodnem Dnevniku“
imajo najboljši uspeh.

Čebelarjem

160 1

naznanjam, da sem vpeljal v svoji trgovini
tudi vse za čebelarstvo potrebno orodje
in priprave ter je takoj dobavim.

Veletgovina z železnino
„Merkur“, P. Majdič, Celje.

Ženiina ponudba.

C. kr. državni uslužbenec, 42 let star, Spodnji
Štajerc, z dvema hčerkama, se želi seznaniti
z dobrosrčno gospodično ali samostojno vdovo,
katera ima od 4000 do 5000 K. — Ponudbe
s sliko naj se blagovolijo poslati pod
„Fortuna 5000“, glavna pošta Trst.

Proda se hiša

v **Djistrški vasi** v katerej je bila že več
let trgovina. Zraven je
tudi veliko gospodarsko poslopje, veliki vrt za
zelenjavo, nekaj polja in gozda. Poslopje je bilo
še le pred 5 leti novo. Proda se zaradi preobšir-
nega posestva, cena se izve pri lastnici: **Julijani**
Rizmal 139 6-4

Proda se

zaradi bolezni dobrodoča špecerijska trgovina s prodajo
piva, vina in žganja. Odda se takoj za nizko ceno K 1000.—.
Vpraša se naj v upravnistvu tega lista. 137 5-2

Proda se še dobro ohranjena steklena

balkonska veranda

Natančneje se izve pri **lv. Rebeku**.
141 3-2

Kontorist

sprejme se takoj. Prednost imajo oni, ki so
bili že v kaki trgovini z železnino in veščih
strojepisja. — Ponudbe na

železnarno A. Pogačnik,

Ruše pri Mariboru. 116 6-5

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivega, dobrega, paljenega
2 K. boljšega 2 K 40 h; prima pol-
belega 2 K 80 h; belega 4 K;
belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg
velefinoga, snežno belega, pulje-
nega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha,
sivega 6 K; 7 K; belega, snega
10 K, najfinjši drsni puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg.
dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, moorega, belega ali rumenega na-
kinga, pernica, 180 cm dolga, 116 cm široka, z 2 zglavni-
koma, vsak 80 cm dolg, 58 cm širok, napoljen z novim,
sivim, jako stanovitnim puhastim postelnim perjem 16 K;
napol puh 26 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K,
14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. Razpošiljanje
po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj
ali zamenjati franko. Za neugajoče se povrne denar. —
Cenovnik zastoj in franko. 59 25-7

S. Benisch, Deschenitz, št. 199, Sumava, Češko.

Sukno

ševjot in kamgarn za moške
obleke se dobi v velikanski iz-
biri in nizkih cenah v narodni
veletgovinski hiši

R. Stermecki, Celje.

Vzorci proti vrnitvi zastoj in pošiljatve
čez K 20.— franko. Zahtevajte „**Bomba**“
tkanina, preizkušena najboljša za žen-
sko in možko perilo. Kos 23 m franko
K 15'50. Naročite cajgaste ostanke po
20 m trpežni K 8'—, fini K 10'—, zelo
fini K 12'—. 32 52-7

JOS. ČRETNIK

izdelovatelj umetnih mlinov in žag, kakor
tudi mlinov za rabo na roko, z gepljem,
vodno in parno silo v Št. Jurju ob juž. žel.

Krasne reference!

Krasne reference!

R. DIEHL, žganjarna, Celje

priporoča svojo veliko za-
logo doma žganje slivovke,
tropolovca, brinovca, vin-
skega žganja in domačega
konjaka.

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška

industrijska družba.

Brzojavi: „Kamnoseška in-
dustrijska družba Celje“.

66

Stavbena in umetna kam-
noseška obrt s strojnimi
::: obratom. :::

Izvrševanje vseh stavbe-
nih del: kakor stopnice, fasad,
podbojev, pomolov, nastavkov
itd. iz različnih kamnov in
::: cementa. :::

Specijalna delavnica in
podobarski atelje za
umetna cerkvena dela
kakor: altarjev, obhajilnih miz,
prižnic, krogelnih in krstnih
::: kamnov itd. :::

Brušenje, poliranje in
struganje kamna s stroji.

Mnogoštevilna zaloga
nagrobnihih spomenikov iz
različnih marmornih vrst gra-
nitov in sijentov po razno-
vrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoni-
ranih rodbinskih grobišč
::: (rakev). :::

Tlakovanje cerkva, dvoran
in hodnikov s šamotnim ali
::: cementnim tlakom. :::

Izdelovanje pohištvenih
plošč iz različnih najbolj idočih
marmornih vrst v vseh oblikah.
Popravljanje spomenikov, nde-
::: lavanje napisov v iste. :::

Superfosfat

mineralično in animalično, najzanesljivejše in najcenejše fosforkislinsko gnojilo za vsako vrsto zemlje. — Vsebina strogo garantirana. Zajamčeno najhitrejši uspehi, največja množina pridelka. Za pomladansko setev potrebno neobhodno. — Dalje amonijakove, kalijeve, solitarjeve in superfosfate se dobiva pri tovarni umetnih gnojil, trgovcih, kmet. zadrugah in društvih. 9 28-9

Bureau: Praga, Prikopi 17.

Velikonočne razglednice.

Zvezna trgovina v Celju priporoča cenjenim gg. trgovcem na deželi veliko zalogo lepih velikonočnih razglednic po najnižjih cenah. Od 500 kom. naprej franko.

161 9-1

Širite „Nar. Dnevnik“!

Sukna in modno blago za obleke

priporoča firma

Karel Kocian

travnica za sukno
v Humpolcu na Češkem.
Vzorec franko. 96

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatnino v „Narodnem domu“ v Celju.

Velika izber novosti, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavica kron 3.000.000.

v lastni hiši, Stritarjeva ulica št. 2.

Rezervni fond kron 400.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

149 40-1

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 1/2 %

Kupuje in prodaja srečke in vrednostne papirje vseh vrst po dnevnem kurzu.

Poštne hran. račun št. 54.366.
Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruge ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne. ***

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagatelj tako da dobi na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih *****

54

Vinko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
prevzame vsakovrstna

61 50-7

stavbena zlasti tesarska dela.

Agro-Merkur

v Ljubljani.

Uradni prostori: Janez Trdinova ulica št. 8. Podružnica: Trst, ulica Stadion št. 3. Skladišče in kleti v Trstu in Ljubljani.

Agro-Merkur je trgovcem in gostilničarjem itd., zadrugam, društvom itd. najboljši vir za nakupovanje blaga.

Pozor! Umetna gnojila, galica, žveplo, krmila, semena stroji in orodja.

Vina! Štajerska, istrska, dalmatinska, dolenska, goriška, vipavska, zajamčeno pristna vina.

Sir, maslo, žito, moka, olje itd.

Agro-Merkur preskrbi vsako blago. Agro-Merkur kupuje vse pridelke in izdelke.

52-9 Cene najugodnejše, posrežba solidna. 29

Zahtevajte pravila, cenike. — — — Ponujajte svoje pridelke.

Karel Vanič, Celje, „Narodni dom“
priporoča veliko zalogo

novosti v suknenem in manufakturnem blagu.

Velika narodna manufakturna trgovina.
Cene strogo nizke.

83 52-9

Zvezna trgovina v Celju

V zalogi ima potreščine za pisalne stroje vseh sistemov po originalnih cenah, kakor: ogljeni papir v treh kvalitetah: črni, modri in vijolčasti. — Trakove za vse sisteme v vseh barvah. — Sprejema tudi abonement na trakove. — Radirke in olje za stroj. Edisonove mimeografe za strojepisce. — Edisonove mimeografe za ročno pisavo. — Vošчени papir, barvo črno in modro za mimeograf. — Vsakovrstne papirje za stroj.

Posreduje pri nakupih pisalnih strojev.

88 48-5

Južnoštajerska hranilnica v Celju v Narodnem domu.

Sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po **4 odstotke** ter pripisuje obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek plačuje hranilnica sama ter ga ne odteguje vlagateljem. Za varnost vlog jamčijo okraji: Šoštanj, Sevnica, Šmarje, Gornji Grad in Vranksko in rezervna zaklada, katera znašata vže nad 280.000 K. Ker nima namena iskati dobička, zato razdeli znatne svote v obče koristne in dobrotelne namene za gori navedene okraje.

Dosedaj je dovolila za dijaške ustanove **30.000 kron**, za vodovodne naprave 10.000 K, za napravo potov 1500 K, različnim učnim zavodom in za ustanovitev slovenske obrtne strokovne šole 2.400 K, za podporo različnim požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske namene nad 2.000 K, skupno tedaj nad 45.000 K. **Sprejema tudi hranilne knjižice** drugih posebno neslovenskih denarnih zavodov in jih obrestuje, ne da bi se pretrgalo obrestovanje.

Slovenci, poslužujte se **Južnoštajerske hranilnice** pri nalaganju svojega denarja ali kadar nalagate denar za mladoletne ali varovance in zahtevajte pri sodiščih, da se naloži denar za mladoletn^o oziroma za varovance izključno le v **južnoštajersko hranilnico**.

43 52-8

POSOJILNICA V CELJU

Telefon šte. 22.

v lastni hiši „Narodni dom“.

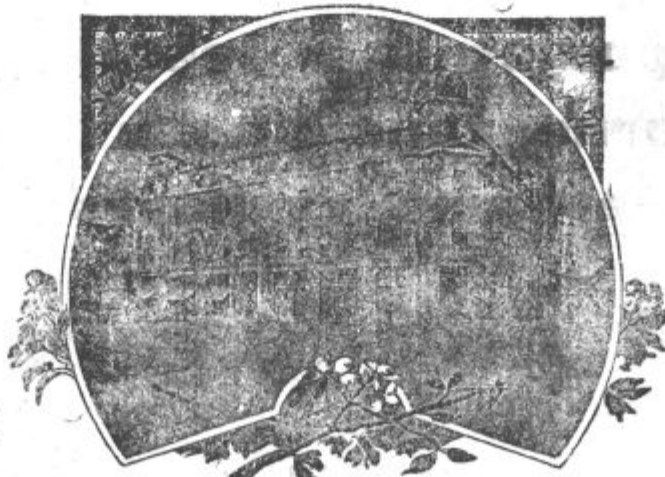
Telefon šte. 22.

POSOJILNICA V CELJU, ki je bila leta 1881 z neomejeno zavezo ustanovljena, šteje sedaj nad **4200** zadrušnikov, kateri imajo vsega nad **88.000 kron** vplačanih deležev.

POSOJILNICA uraduje vsak dan od 9. ure do 12. ure dopoldne razun **nedelje in praznikov**.

Poštna hranilnica ček. št. 9579

Nad 6 milijonov kron hranilnih vlog

HRANILNE VLOGE sprejema od vsakega, ako tudi ni član zadruge ter jih obrestuje po **4 1/2%**. — Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. Posojilnica plačuje rentni davek sama, ne da bi ga odtegnila vlagateljem. Posojila daje na osebni ali hipotekarni kredit proti **6%**, **5 1/2%** in **5%** obrestovanju.

Nad 340.000 kron rezervn. zaklada

13 52-9